

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

НА

Р. БЪЛГАРИЯ

№ 54-08-6

03.07.1996г.

СОФИЯ

Кочас 7-М. 12/96
Решение - Р.К. П. Пеев
Наср. - Ч.В. 96г.
3. VII 96г.

41
КС-20
03.07.1996

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ИСКАНЕ

от група народни представители
от 37-то Народно събрание

ОТНОСНО : Обявяване противоконституционността на Решение на 37-то Народно събрание във връзка с разискванията по питането на народния представител Ана Караиванова към министъра на правосъдието /ДВ, бр.56 от 02.07.1996 година/

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Съгласно чл.119 от Конституцията на Република България, правораздаването се осъществява от Върховния касационен съд, Върховния административен съд, апелативни, окръжни, военни и районни съдилища. С това изброяване, без да е казано изрично, конституцията въвежда триинстанционното съдебно производство в страната.

По силата на чл.129 от Конституцията на Република България "Съдиите, прокурорите и следователите се назначават, повишават, понижават, преместват и освобождават от длъжност от Висшия съдебен съвет".

Председателят на Върховния касационен съд, председателят на Върховния административен съд и Главния прокурор се назначават и освобождават от Президента на републиката по предложение на Висшия съдебен съвет за срок от седем години без право на повторно избиране. Президентът не може да откаже назначаването или освобождаването при повторно направено предложение".

По силата на параграф 4 от Преходните и заключителни разпоредби на Конституцията на Република България "определената с Конституцията организация на съдебната власт влиза в действие след приемане на новите устройствени и процесуални закони, които трябва да бъдат приети в срока по пар.3, ал.2", т.е. в едногодишен срок от влизане в сила на Конституцията. Този срок отдавна е изтекъл.

В момента устройствените закони за съдебната власт са приети и са влезли в сила; статутът на всички видове съдилища е регламентиран в Закона за съдебната власт /Дв, бр.59 от 1994 година/.

Все още не са приети процесуалните закони, които ще уредят как ще действат различните съдилища. Това се явява пречка да бъде въведено в действие триинстанционното производство, съгласно изискванията на Конституцията.

Съгласно цитирания текст на Параграф 4 от Преходните и заключителни разпоредби на Конституцията на Република България, определената с Конституцията организация на съдебната власт **ВЛИЗА В ДЕЙСТВИЕ** след приемането на новите устройствени и процесуални закони.

За да влезе в действие една организация, тя трябва преди това да бъде създадена. Не може да влезе в действие нещо, което не съществува.

С оглед на това, текстът на Конституцията е редактиран прецизно. В него не е казано, че създаването на новата организация трябва да стане след влизане в сила на новите устройствени и процесуални закони, а че тази организация влиза в действие след тяхното влизане в сила.

Това е обяснимо и с оглед спецификата на съдебната власт и на съдебното правораздаване. В момента, в който вече са влезли в сила новите устройствени и процесуални закони, те трябва да бъдат прилагани; не може едва след това да се започне изграждане на новата съдебна организация; това наистина би създавало вакуум в правораздаването и би блокирало дейността на съдилищата.

Съгласно текстовете на Конституцията на Република България, както и на чл.30 от Закона за съдебната власт, предложенията за определяне броя на съдиите, както за назначаване, повишаване, понижаване, преместване и освобождаване от длъжност на заместник-председателите, председателите на отделения и за съдиите от Върховния касационен съд и на председателите и заместник-председателите на окръжните, военните и апелативните съдилища на Върховния касационен съд, за да могат те след това да направят своите

6

предложения пред Висшия съдебен съвет за назначаване на останалия състав на съответните съдилища.

Ето защо посоченото решение на Народното събрание противоречи на Конституцията на Република България.

То е нарушение на чл.8 от Конституцията на Република България, съгласно който държавната власт се разделя на законодателна, изпълнителна и съдебна, както и на 117, ал.2, според който съдебната власт е независима.

С т.2 на Решението Народното събрание се намесва в правомощията на независимата съдебна власт.

Освен това т.2 от решението противоречи и на Параграф 4 от Преходните и заключителни разпоредби на Конституцията, защото подменя неговия текст.

Както вече казахме, този текст постановява, че определената от Конституцията организация на съдебната власт влиза в действие след приемане на новите устройствени и процесуални закони, докато с решението се въвежда забрана Висшия съдебен съвет да проведе избор на посочените съдии преди приемане на устройствените и процесуални закони и дори обявява издаването на актове за назначаване на посочените по-горе магистрати, преди приемане на Закона за Върховния административен съд и на процесуалните закони за недопустимо.

Ето защо Ви молим, на основание чл.149, т.2 от конституцията на Република България, да обявите за противоконституционна т.2 от Решение на Народното събрание във връзка с разискванията по питането на народния представител Ана Караиванова към министъра на правосъдието, обнародвано в ДВ бр.56 от 02.07.1996 година.

С уважение:

1. *Возражи Соколов.*
2. *Владимир Михайлов*
3. *Иван Димитров*
4. *Иван Тасев*
5. *Христо Георгов*

6. Михаил Михайлов
7. Вадим Ф. Добулов
8. Иван Сосеров -
9. Кривин Павел -
10. Саша Суханов -
11. Константин Тархов
12. Виктор Канарев -
13. Дмитрий Савилов -
14. Владислав Крестов
15. Евгений Михайлов -
16. Д-р Георгий Карелов
17. Марко Тауринский -
18. Илья Ситов -
19. Алексей Воробей
20. Николай Харданов
21. Александр Александрович Точил
22. Асен Михайлов Аров
23. Александр Александрович Рязанский
24. Алексей М. Стефанов -
25. Георгий Афанасьев -
26. Павел Шолохов
27. Александр Меркулов

28. Далио Мухомиров.
29. Зор Григорьевич Марков.
30. Федот Федотов.
31. Егорий Григорьевич.
32. Иван Иванович.
33. Крайнев Леонид.
34. Данил Марков Степан.
35. Дмитрий Антонович.
36. Валентин Васильевич.
37. Свенцов Иван.
38. Мурашев Павел.
39. Лопата Федорович.
40. Иван Григорьевич.
41. Иван Давид.
42. Михаил Беймулла.
43. Юлиус Юлиус.
44. Трофим Реднев.
45. Григорий Иванович.
46. Иван Сав. Федорович.
47. Александр Г. Григорьевич.
48. Всеволод Леонидович.
49. Венгасов Дмитрий.